

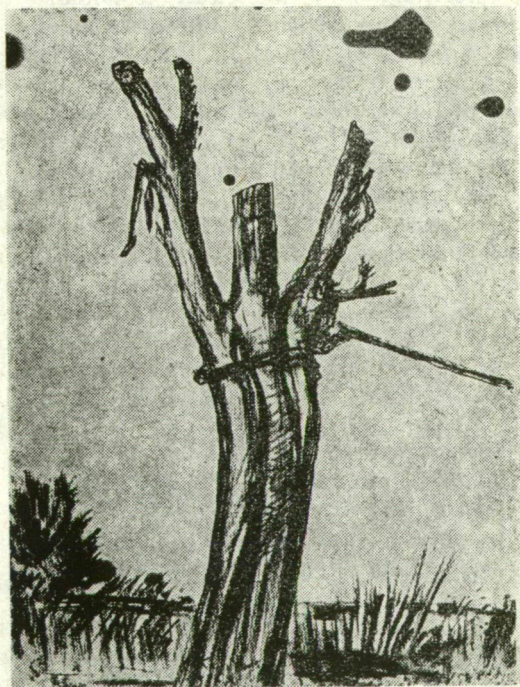
Egyik tehetséges zenészünk itt szokta az asztalon vágni dohány szárából a mahorkáját, majd cigarettát sodort újságpapírosban, elszívta s aztán előlről kezdte.

Itt bukkan elém egy érdekes tengerészarc, Tóth, szegedi fiú, ki előadást is tartott tengeri útjairól, egy másik jóképű magyar férfiú, gazdatiszt, aki a karakul juhok tenyésztéséről és prémjéről beszélt. Váczi mester finom arca is itt bukkan elém, aki ekkor ment el Krasznojarszk felé egy fatelepre üzletvezetőnek, később a vörösök alatt (1920-ban) a Volga felé gazdának.

Istenem, mennyi tehetség, mennyi ágrólszakadtság a mi kis acsinszki táborunkban!

NÉMETH JÓZSEF (1873—1946) tanár, Németh László édesapja. 1898—1911 között írt *Naplóját* a Forrás 1984. 7—8—9-es számában adta közre e sorok írója. Akkor nem volt lehetőségünk hétéves, 1914—21. közötti oroszországi hadifogságáról 1930—31-ben írt visszaemlékezésének közlésére. Az említett *Napló* és a *Hét év* című emlékezés teljes szövegét a Magvető Könyvkiadó jelenteti meg, itt a terjedelmes emlékirat részletét közöljük.

FÜZI LÁSZLÓ

KUSZTOS ENDRE GRAFIKÁJA